

Kirkegårdens lindetræer fældes.

I løbet af november måned vil de stynede lindetræer på kirkegården blive fældet. Lindetræerne er efterhånden kommet i en miserabel forfatning. Nogle er så rådne, at de i tilfælde af stærk blæst vil kunne være til fare for dem, der færdes på kirkegården.

I stedet for de gamle lindetræer vil der blive plantet nye. Der skal nemlig være lindetræer på kirkegården. Ikke alene giver de kirkegården karakter og ser smukke ud, men lindene på landets kirkegårde er også indskrevet i vores salmeskat.

Det var tidligere sognepræst i Skodborg, Hans Fabricius, der, da han for et par år siden holdt foredrag i sognet, gjorde mig opmærksom på, at det er kirkegårdens lindetræer, Grundtvig hentyder til i 5. vers af ”Den signede dag med fryd vi ser..”:

”Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!”

Vore timer, det vil sige vores liv her på jorden, snor sig til sidst, ligesom bække i engen rinder, op til de grønne linde – dvs. til kirkegården, til vores grav. Og med Herrens velbehag løber vore timer frydeligt.

Og således rejser vi til vort fædreland, (jf. v. 7) hvor der er evig dag. Dvs. til Guds rige, som vi oprindeligt skabtes til og i Jesu navn igen har fået børneret til.

Således Grundtvig!

Lindetræer på kirkegården er altså mere end et spørgsmål om skønhed. De er på grund af Grundtvigs kendte salme blevet et stykke dansk kirkegårdshistorie.

Agnete Raahauge